

“İstəyirəm ki, siz xoşbəxt olasınız”

İlhamə Quliyeva 2004-cü ildə qəzetimizə verdiyi müsahibədə Azərbaycanın gələcəyinin gözəl olacağını deyirdi

Xalq artistimiz, unudulmaz müğənnimiz İlhamə Quliyeva “Kaspi” çilərin yaxın dostu idi. O, həmişə bizim çağırışlarımıza səs verir, tədbirlərimizin iştirakçısı olur, layihələrimizdə həvəslə iştirak edirdi. 40 mərasimi ərəfəsində böyük sənətkarın 2004-cü ildə qəzetimizin “Uşaqların gözü ilə” rubrikasında VIII sinif şagirdi Səfiyə Həsənovaya verdiyi müsahibəni xatırladıq.

- İlhamə xanım, uşaqlığınızı necə xatırlayırsınız?

- Mən uşaqlığıma çox dəcəl, çox şıltaq, amma çox çəvik bir qız kimi xatırlayıram. Deyə bilərəm ki, çox kaprizli uşaq idim. Çox pis yemək yeyirdim. Məni evdə Tükəzban xanım oxlov götürüb qorxudardı və çox çətinliklə yedirirdi. Hətta yadımdadır ki, naringini soyub qoyardılar, balıq yağını güclə içdikdən sonra onu mənə verərdilər. Uşaqlıqda mən qonşuların qapısını döyərdim, sonra gizlənib baxardım görüm nə edirlər. Bir də dərstdə çox danışardım. Müəllim mənə irad tutardı. Mən o vaxtdan söhbətçil idim və o zaman müəllimlər mənim çantamı alardılar, valideynlərimi çağırırdılar. Mən “3” alanda gündəliyimi gizlədərdim ki, valideynlərim görməsinlər. Amma mən nəgmə dərindən hər zaman “5” alardım.

- Bəs məktəbdə ən sevdiyiniz dərslər və ən sevdiyiniz müəllim kim idi?

- Mən rus məktəbində təhsil alırdım. Mənim ən sevdiyim müəllim Azərbaycan dili müəlliməsi idi. Amma mən Azərbaycan dilini, öz ana dilimi çox yaxşı bilirəm və bununla fəxr edirəm. Mənim sevmədiyim müəllimə alman dili müəlliməsi idi, Anneta Romanova. O, erməni idi və ümumiyyətlə ermənilərdən heç xoşum gəlmir. O qadına da antipatiyam var idi. Bizim məktəbin direktoru var idi. Mən onu çox istəyirdim. Alman dili müəlliməsindən başqa hamısını çox sevərdim.

- Bəs müğənni olmağınızda

nələrin təsiri oldu?

- Bilirsən, mənim müğənni olmağım təbii şeydir. Çünki mən Həbib müəllim və Tükəzban xanımın ailəsində böyümüşəm. Həbib müəllimin çaldığı muğamlar, Tükəzban xanımın oxuduğu “Qatar” segahı üzərində köklənmişəm. Məktəb yığıncaqlarında, tədbirlərdə, evimizə qonaq gələndə mən oxuyurdum. Ancaq buna baxmayaraq, Tükəzban xanım heç vaxt istəməirdi ki, mən müğənni olum. Çünki bu peşə ağır peşədir və qadınlar üçün xüsusilə, gərək həyatını bu işin üzərində qoysun. Ona görə də məni məcbur etdilər universitetin filologiya fakültəsinə daxil oldum. Artıq universitetin birinci kursunda özfəaliyyət ansamblı olan “Sevinc” ansamblında oxuyurdum. Buna görə mənə burada hörmət edirdilər. SSRİ zamanında Moskvada keçirilən universitetlərarası festivalda birinci yeri tutdum və məni Respublika Estrada Simfonik Orkestrinə solist kimi dəvət etdilər.

- İlhamə xanım, Azərbaycan gənclərinin gələcəyini necə görürsünüz?

- Çox yaxşı, çünki biz gözəl bir dövlətdə yaşayırıq. Çünki Azərbaycanın dahi oğlu Heydər Əliyev dövlətimizin bünövrəsini elə möhkəm qoyub ki, biz artıq monolit bir ölkədə yaşayırıq. O, hər şeyi gənclərimiz üçün yaradıb ki, bizim gənclər yaxşı yaşasın. İndi onun siyasi kursunun davamçısı İlham Əliyev ölkəmizin prezidentidir. Mən inanıram ki, sizin gələcəyiniz daha da gözəl olacaq.

Çünki bu gələcək İlham Əliyev gələcəyidir. Biz artıq Avropasayağı yaşayırıq. Artıq dünya bizi tanıyır, çünki bizim Heydər Əliyev kimi prezidentimiz var idi. Allah ona rəhmət etsin. Mən ona XX əsrin prezidenti deyirəm və inanıram ki, onun oğlu da onun özü kimi olacaq. Ona görə yox ki, o, Heydər Əliyevin oğludur. Ona görə ki, o, artıq öz sözünü demiş bir şəxsiyyətdir. Mən inanıram və arzu edirəm ki, indiki gəncliyin gələcəyi İlham Əliyevlə parlaq olacaq. Buna siz də yardımçı olmalısınız.

- Bəs məktəb illərindən yadırlığınızda qalan xatirələriniz?

- Xatirələr çoxdur. Məsələn, bir gün məktəbdə alman dili dərindən qaçmışıq və kitabxanada oturmuşduq (gülür). Bizim çantalarımızı aldılar. Mən o zaman qorxdum valideynlərimə deməyə, ona görə sinif rəhbərimiz Tamara Nikolayevnaya dedim ki, müəllimə, olar mən dərstdə bir mahnı oxuyum və siz mənim anama deməyəsiz (bunu bir rüşvət kimi təklif etdim). O da dedi ki, bura sənin üçün konsertdir (gülür)? Sonda razılaşdı və mən mahnı oxudum. Ondan sonra müəllimlərim bildi ki, mən alman dili müəlliməsini sevmirəm. Bir dəfə də

çox sevərdim. Bizim zamanımızda yeganə firma mağazası “Kubinka” idi. Mən hər bazar günü gözləyirdim ki, atam məni oraya aparacaq. Valideynlərim xarici ölkələrdə səfərlərdə olan zaman mənə çoxlu paltar gətirərdilər. İndinin özündə də mən geyimi çox sevirəm.

- Bu gün müəllim-şagird münasibətləri necədir və sizin zamanınızda necə idi?

- Bizim zamanımızda çox ciddi idi, yeni böyük nizam-intizam var idi. Əlbəttə, zamanla hər şey dəyişir, zövqlər də, qayda-qanun da. İndi daha çox sərbəstlik var, nəinki bizim zamanımızda. Bizim zamanımızda münasibətlər daha ciddi idi. Amma mən istərdim ki, müəllimə hörmət edilsin. Çünki müəllim ikinci valideyndir. O, insanı həyata hazırlayır. İstər uşaq, istər böyük ona hörmət etməlidir.

- Oğlunuzun məktəb illərində məktəblə əlaqəniz necə idi və valideyn iclaslarına gedirdinizmi?

- Yox, onun iclaslarına mən getməmişəm, sözün düzü. Onu mənim atam sağlığında edərdi. Atamdan sonra qohumlarım - körpəlikdən mənimlə böyüyən xalam qızları mənə bunda kömək edərdilər. Amma müəllimlər, məktəbin müdiri ilə əlaqə saxlayardım.

- Sonda bizləri necə görmək istərdiniz və bizə arzunuz?

- Mən istəyirdim ki, siz xoşbəxt, firavan, tərbiyəli, böyük-küçlü yeri bilən gənclər kimi formalaşasınız. Həmçinin, istərdim ki, siz Vətənimizin qədrini biləsiniz. Hər zaman adımızı uca tutasınız. Milli-mənəvi dəyərlərimizi qoruyasınız. Mən Azərbaycanı Heydər Əliyev simvolunda görürəm və bu simvolu qorumağınızı arzu edirəm. Çünki mən hesab edirəm ki, Heydər Əliyev deyəndə Azərbaycan demiş oluruq, Azərbaycan deyəndə Heydər Əliyev demiş oluruq. Mən istəyirəm ki, biz onun adını uca tutaq, çünki biz Heydər Əliyev adına Azərbaycanda yaşayırıq. O, hər zaman bizimlədir. Mən istərdim ki, biz bu torpaqları qoruyaq. Çünki bu torpaqlara Heydər Əliyev qovuşub. Mən istəyirəm ki, siz xoşbəxt olasınız. Mən buna inanıram, çünki bizim ilhamlı gələcəyimiz var.